GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 42.

W e Srzodę Dnia 24. Maia 1797.

Z Wiednia d. 3. Maia.

Cesarska Familia i siostry z Offen i Pragi powrocili tu nazad. Woyska stoiące obozem pod Wiedniem częścią do Włoch częścią do Morawii i Czech ruszyły. Jeszcze w Gratzu przybyło do jenerała Buonaparte dwoch deputatow Weneckich, którzy przełożenie czynili względem zdarzeń między Francuzami i Wenetami zaszłych.

Neapolitański poseł margrabia de Gallo, ofiarował w prezencie jenerałowi Buonaparte bardzo piękny Turecki pałasz, który mu zrobił wielkie ukontentowanie. Ten jenerał do Medyolanu wyiechał, a miasto 6000 garnizonem Austryackim iest osadzone.

Gdy Francuzi przed zawarciem przedugodnych artykułów pokoiu, ku Kroacyi ciągnęli, wzywali niektóre komitaty Węgierskie przez sztafety do wspolnego związku, ale to było bezskuteczne, bo te sztafety przez urzędnikow rządowych były przeięte i odrzucone. Węgrzy ieszcze w swoiey stoią insurrekcyi, i przed podpisaniem przedugodnych punktow iak nayżywiey pragnęli w polu potykać się. Dzisiay wszystkie korpusy woluntaryuszow Wiedeńskich i wieyskich w piękney paradzie i porządku powracały, która parada od pierwszy aż do trzeci godziny trwała. Cesarz z całą jeneralnością czekał ich przy okopach, dziękował im za wierność w nayczulszych wyrazach i pożegnał ich ze łzami.

Z Wiednia d. 4. Maia.

Neapolitański poseł margrabia de Gallo, który tu z głowney kwatery jenerała Buonaparte przybył, w czoray wyiechał do Ofen, gdzie Arcy Xiężniczka Klementyna oblubienica krolewicza Neapolitańskiego, nagle zachorowała. Dla tego doktor Quarin onegday tam pobiegł. Neapolitańska eskadra, która do przewiezienia Arcy Xiężniczki przeznaczona była iuż stanęła w Istryi, ale gdy teraz pokoy z Francyą nastąpi, lądem z Wiednia do Neapolu poiedzie.

Jenerał Buonaparte mocno się oto do·

pominał, aby Francuzkie woyska przed swoim cofnieniem się Tryest nazad obięły. Bo Cesarski pułkownik Casimir, który zabrał Tryest, już przed obięciem miał wiedzieć o zawartym zawieszeniu broni. Na co dwor nasz zezwolił, byle tylko sposobem przyiacielskim to się stało. Dwadzieścia i dwie skrzyń Francuzkich pieniędzy, które były zatrzymane maią im bydź powrocone, ale na wzaiem wszystkie te rzeczy powinni oddać, które poddanym J. C. Mci zabrane były. Oto są wiadomości o tym zdarzeniu: Garnizon tuteyszy, który w mieście nie wynosił nad 300 ludzi, w okolicach zaś tuteyszych 2000 ludzi bardzo się dobrze sprawował i nikomu krzywdy nie uczyniono, ale w pobliskich wioskach wiele nieprzyzwoitości się działo. Gwałtowne postępowanie dragonii we wsi Rizmigna dało okazyą do poruszenia, które wsparte od zbliżaiących się Kroatów; sprawiło nasze uwolnienie.

Dnia 14 kwietnia chłopi w Rizmigna zgromadzili się w massę i znieśli dragonią nieprzyiacielską, potym złączywszy się z inszemi wieśniakami wypędzili zupełnie ze wsi, stanęli potym na drodze do Fiume idącey i czekali na zbliżaiących się Kroatów, a z temi złączeni resztę pikiet nieprzyiacielskich częścią wycięli, albo złapali, częścią do ucieczki przymusili; kommendant Francuzki Brechain dostał się naszym w niewolą. Strata Francuzów w tym dniu przeszło 1000 ludzi wynosi, z naszych zaś bardzo mało zginęło. Prawie cały skład kontrybucyi, która przeszło 3 mill: wynosiła w towarach, i innych wiele rzeczy, które tu dla przewiezienia okrętami były sprowadzone, w padły nam w ręce. Miasto całą noc aż do rana było oświecone gdzie z wielkim okrzykiem i dzwonow odgłosem chorągwie naszego Monarchy rozwieszano, a Francuzkie rozdzierano na sztuki; nareszcie zawieszenie broni ogłoszone zostało, i wiesniacy powrocili do domu. Lecz o to d. 17 rano znowu o zbliżaniu się nieprzyiaciela przyszła wiadomośc, uderzono w dzwony, wszyscy rzucili się do broni, tuteysi mieskańcy złączyli się z mieyskiemi, i zrobili massę 10,000 ludzi gotowych krwią wierności dowodzić. Kroaci już byli wyszli, magistrat czynił co mógł, aby lud do powrotu nakłonić, ale daremnie, bo iuż był w drodze. Biskup dopiero tuteyszy doścignąwszy ich wymogł na nich że zezwolili na wniście nieprzyiaciela do miasta, lecz pod warunkiem, że się spokoynie zachowywać będzie, że w przeciwnym przypadku nikogo życiem nie daruią. Tak więc przez umowę 300 Francuzow pod zasłoną Kroatów i Cesarskich husarow tu weszło, lud iednak i mieszkańcy zostali pod bronią, aby na każdy przypadek byli gotowi. Lecz podobno i Francuzi w krótce ztąd wyydą.

Na kongres, który względem ostatecznego pokoiu ma bydź złożony, hrabia Bartensztein bardzo biegły negocyator iest mianowany pełnomocnikiem Cesarskim Poseł Pruski margrabia Lucchesini iest odwołany; na iego mieysce hrabia Keller iest przy naszym dworze.

Z Wiednia d. 6. Maia.

Dwor tuteyszy dla Francuzkiey armii w czasie cofnienia się z naszego kraiu kazał dostawić wszystkiego za pieniądze, i teraz wiemy, że ta armia, którey na żywności zbywało 87,000 wynosiła. Z tych Buonaparte 20,000 do Papiezkiego kraiu odesłał, gdzie także wsparcia z strony Kró

la Neapolitańskiego i W. Xcia Toskańskiego spodziewa się ; reszta stoi przy Palma nova, i innych Weneckich granicach. Armia zaś Cesarska stoi przy Gorycyi. W. Xżę Toskański tey wiosny iest tu spodziewany.

Dnia 1 t. m. pierwsza wozowa poczta wyszła do Klagenfurtu, a listy pierwszy raz do Tryestu przez Laybach, zkąd zatrzymane listy dopiero d. 29 kwietnia tu przybyły.

Mowią, że podsekretarz stanu Pan Hammond tu przybył.

Z *Paryża d.* 4. *Maia.*

Dyrektoryat napisał do jenerałow Reynier, Desaix Duhem, Jordis i do jenerał adiutanta Desmont od armii Renu i Mozeli, i do jenerałow Debelle, Championet, Lefevre, Grenier, Ney i do adiutanta Soult od armii Sambry i Mozy pochwalne listy. List do dywizyynego jenerała Reynier głowy jeneralnego sztabu armii Renu i Mozeli iest w tych wyrazach.

"Armia Renu i Mozeli, Obywatelu Jenerale, nie mogła szczęśliwiey kampanii otworzyć i bohaterskie d. 20 kwietnia przeyście iey za Ren rokowało iey na dal pewne zwycięztwa. Gdyby podpisanie przedugodnych artykułow nie było marszu tey armii wstrzymało, pokazała by się znowu w tych okolicach była, gdzie czy wpadaiąc, czy cofaiąc się zawsze zwycięzką była. Lecz dla słodyczy pokoiu, ktorego rzeczpospolita używać będzie, nie będą te armie żałować sławy, ktorey by bronią swoią ieszcze nabyły. Sława iey jenerałow, ktorzy się tak iak Ty lubo ieszcze młody do pierwszey rangi wynieśli, i często doświadczona waleczność żołnierzy zaręczaią tey armii u całey Europy szacunek."

Z listu do jenerała Desaix pokazuie się, iż on niż jenerał Moreau przyiechał, przygotowania do przeyścia za Ren poczynił. W tym momencie, mowi dyrektoryat, kiedy przedugodne artykuły pokoiu przed bramami Wiednia podpisane zostały, Ty Obywatelu Jenerale, uwieńczyłeś usługami twoie poważenie, w ktorych widać wielkie woyskowe talenta i miłość do oyczyzny, ktora pierwszem świetności przydaie." --- Jenerałowie Duhem i Jordis i adiutant Desmont, do ktorych dyrektoryat pochwalne listy pisał, są iak wiadomo ranieni.

Do jenerała Debelle kommendanta artylleryi armii Sambry i Mozy napisał dyrektoryat: "Miło iest dla rzeczypospolitey widzieć, iż Francuzka artyllerya dawną swoią przewagę utrzymuie. Dyrektoryat będzie miał zawsze szczegulnieyszą o niey staranność, &c.

W liście do jenerała Lefevre mowi dyrektoryat: "Jeżeli pokoy, iak się spodziewamy, którego przedugodne artykuły już są podpisane, zaraz ukończony będzie, to spieszne Twoie postąpienie przeciw nieprzyiacielowi, wiele się do niego przyłoży i wdzięczność rzeczypospolitey tym bardziey się za twoie zasługi powiększy."

Nim wiadomość o zawarciu pokoiu na niższy Ren nadeszła, zaszły ieszcze przy armii Sambry i Mozy następuiące zdarzenia:

List jenerała Hoche do dyrektoryatu, z głowney kwatery Friedberg d. 6 Floreal (25 *Kwietnia.*)

Obywatele Dyrektorowie! Gdy wczo-

ray dopiero o potyczce przy Neuhoff wiadomość odebrałem, nie mogłem was prędzey iak teraz o niey uwiadomić. Przyłączony list jenerała Watrin mieści w sobie obszernieyszy iey opis; ta była zapewne iedna z nayświetnieyszych. --- Przystało tym walecznym woyskom, które niegdyś na zbuntowanych przeciw nam wodach błądziły, taki początek przy tey armii zrobić dla zasłużenia sobie na sławę uniey. Francuzi są wszędzie iedni; zapał tylko swoy maią do przezwyciężenia.

Podpisano *L. Hoche.*

Z Wisbaden d. 3. Floreal (d. 22 Kwietnia)

Jenerał Brygady Watrin do kommenderuiącego jenerała Hoche.

Moy Jenerale! Tego rana wziąłem część pod moią kommendą stoiącey dywizyi i poszedłem ku Moguncyi dla otoczenia tego miasta. W Neuhof natrafiliśmy na nieprzyiacielski oboz, który waleczni strelcy 24 półbrygady z niepospolitą odwagą attakowali: po dosyć żywem odporze został nięprzyiaciel aż do bram Moguncyi odparty. Więcey iak 800 brańcow, między któremi iest wiele officyerow, wiele zabitych i ranionych nieprzyiaciół, 3 armaty, 5 wozow artylleryczuych, wiele broni, bagażów, zabranie w niewolą większey części Barko husarow z pułkowni kiem i innemi officyerami, są owocem tey potyczki. Xżę Salm, kapitan u Leloup strzelcow dostał nam się także w niewolą. Kazałem ich do Koblentz zaprowadzić. — Jenerał Goulus donosi mi, iz Ehrenbreitstein zupełnie otoczone, i ze tylko twoich rozkazow do oblężenia go oczekuie.

Podpisano *Watrin.*

Jenerał Vandamme oznaymił przy parolu armii Renu i Mozeli rozkaz, w ktorym między innym stoi: "Chwalebno iest bardzo dla armii Renu i Mozeli przyłożyć do palmy zwycięzkiey roszczkę oliwną, którą po tylu tryumfach uwiliśmy. Żołnierze! Sława iuż was w oyczyznie waszey poprzedza; gotuie wam wdzięczność wszystkich Francuzow i powszechne podziwienie. Jenerał spodziewa się, iż naywiększy porządek, nayściśleysza karność w wszystkich panować będzie. Przykroby mu bardzo było do ostrych śrzodkow musieć przystąpić, i zdać rapport przeciwny iego zamiarom, i zniszczyć przez to wszystkie pochwały, ktore tey dywizyi dał.„

Podług tuteyszych pism, aresztowano znowu w Neapolu za rożne podeyrzenia 120 naypierwszey familii osob, między któremi się nawet obydwa bracia Xcia Belmonte Pignatelli, który pokoy z Francyą podpisał, znayduią.

Podpisanie przedugodnych artykułow i pocieszna nadzieia zupełnego pokoiu, miały iuż ten szczęśliwy wpływ, iż Bons, czyli billety na intraty, które nie dawno 8 do 9 procentow stały, poszły iuż do 16 i 17 procentow w gorę, i spodziewamy się iż wkrotce zarowno poydą. Reskrypcye stały przed wczorem 16 l. 7 s. wczoray 16 l. 15 l. 15 s.

Z Cherburga donoszą, iż Canebray kommendant w departamencie Mansz, niegdyś gorący stronnik Roberspierra, podniosł sztandar buntu; ale iuż potrzebne rozporządzenia przeciw niemu i iego stronnikom wyszły.

Jenerał dawny kommenderuiący armią Włoską Scherer, został kommendantem 8 dywizyi na mieyscu jenerała Willot mia-

nowany, który deputowanym obrany został.

Obywatel Serbollini iest iuż aktualnie pełnomocnym posłem od rzeczypospolitey Lombardzkiey w Paryżu mianowany.

W Brest uzbraiaią teraz 22 liniowych okrętow. — Mowią tu, iż wiadomość o podpisaniu przedugodnych artykułów pokoiu między Francyą i Austryą powszechną trwogę w korpusie Kondeusza sprawiła, i że Xżę Kondeusz kuryerów do Wiednia i Blankenburga wysłał.

Z Liworna potwierdza się, iż Anglicy d. 16 Porto-ferrajo i wyspę Elba opuścili, spaliwszy wprzod fregatę Mignon i armatną szalupę, ktore iuż niezdatne były na morze.

W Departamencie Vauclus miano samych royalistow na deputowanych wybrać.

Wczoray przybiegł tu od rządu Weneckiego kuryer. Rada 500 uradziła iuż, iż na pamiątkę zwycięstwa naszych armiy będzie monument wystawiony.

Jenerał Cartaut został kommenderuiącym jenerałem armii wewnarz mianowany.

W tych dniach żądała iedna gromada od rady 500, aby zdobyte w tey woynie chorągwie po wszystkich departamentach podzielone były; ale rada przystąpiła na to żądanie do porządku dniowego.

Przy Werona nim nasze woyska to miasto odebrały, 11 armat Wenecyanom zabrały. — Z Włoch piszą ieszcze, iż Buonaparte 25 000 przeciw Wenecyi posłał.

Mamy tu za pewną rzecz, iż w Anglii wielkie odmiany zaydą, i słychać dzisiay, iż tuteysi rożni bankierowie niechca iuż Londyńskich papierow wypłacać, pod pozorem iż im stan teraźnieyszy tego miasta nie iest znany.

Z okazyi oznaymienia podpisu przedugodnych artykułow pokoiu, miał między innemi w radzie 500 obywatel Dumasmowę, w którey co następuie przywodził: "Dzisiay, rzekł iest nam wolno sprawiedliwą pychę z Francuzką szlachetnością połączyć. Prawda iest więc, iż rząd Angielski z wszystkim swoim złotem niepotrafił narodu pod swoią politykę podbic i panowania nad morzem utrzymać. Prawda więc iż gieniusz wolności zwyciężył, i że broń Francuzka uwolni Europę. W tym momencie gdy pałasz Francuzkiego Alexandra nie wymazany nigdy tylu intryg wątek przeciął, upadnie w oczach spokoynych narodow ów niesprawiedliwy nam za rzut nagabania i niszczenia wszystkiego. Do nas teraz należy autorow krwawych scen na lądzie oskarżyć; tak iest do nas, którzyśmy zawsze o powszechny pokoy wołali i nawet nasz rząd obwiniali, iż nie dba o dobro rzeczypospolitey. — My zawsze byliśmy umiarkowanemi i szlachetnemi okazowaliśmy się. Gdy Hiszpania więcey iak dwoistey zbroyney neutralności się zrzekła i zaczepny i odporny allians nam ofiarowała, musieliście go przyiąć; ale iak ostrożnie sobie postępowaliście! W tym momencie kiedyście siły morskie rzeczypospolitey podwoili, niechcieliście Europy zostawić w rozumieniu, iż wy nie tak szczerze zakończenia tey straszney woyny pragniecie, iak w swych mowach okazuiecie. Prawda iż postępowania naszych armiy we Włoszech i nad Renem, nie mogły gabinetowi S. James żadney nadziei do przymuszenia nas do przyięcia iego warunkow i zamian zostawić, któreby iego panowanie na Oceanie utwierdziły i Hollandyą nazad pod iego iarzmo oddały. Lecz przecz

od nas te podłe dyplomatyczne igraszki! Zwrocmy raczey nasze oczy na ten piękny widok ostatnich naszych starań do otrzymania pokoiu. Europa niechay teraz sądzi czy Francya albo Anglia odsuwała pokoy; czy zwyciężaiący Buonaparte przed bramami Turynu, przed kapitolium, iak przed murami Wiednia, nie dopełnił rowno oczekiwania i życzeń rzeczypospolitey, i czy sobie przez umiarkowanie i ludzkość nie ziednał więcey miłości u narodow iak przez swoie tryumfy. — Anglia chcąc sobie 3 czwarte części ziemi zagraincę położyć, nam samym chciała tylko granice przepisać: Utrzymywała pożar woyny na lądzie, i przymusiła nas do poddania tego losowi broni, co iey iuż dawno nie podlegało, bytu rzeczypospolitey Francuzkiey. — Teraz broń iuż to roztrzygnyłą, i nie slepe szczęście, nie losem narodów to się stało; ale nie przymuszone męztwo naszych obrońcow, talenta naszych jenerałow i gieniusz Buonapartego, którzy nayważnieyszą woynę od ucywilizowania Europy zakończyli. Pokoy wyiasni teraz naylepiey interes samego mocarstwa morskiego i samego mocarstwa lądowego. Tu mowca maluie bohaterskie czyny naszych armiy we Włoszech i nad Renem &c.

Z Moguncyi d. 6. Maia.

Jenerał Hoche nakładaiąc na kraie, które teraz woyska armii iego zaymuią 3 mill: 725 000 liw: kontrybucyi, wydał z tey okoliczności proklamacyą następuiącą:

Z głowney kwatery Friedberg d. 10. *Floreal* (*d.* 29 *Kwietnia.*) *roku* 5.

Jenerał kommenderuiący armią Sambry i Mozy gdy się dowiedział, że iego rozkazy po wielu mieyscach zle zrozumiano, a gorzey ieszcze wykonywano: że się w tey mierze dopuszczano bezprawnych i arbitralnych krokow, że wielu złey wiary ludzi udało się podstępnie za umocowanych do wybierania kontrybucyi z nieumnieyszym uszczerbkiem honoru walecznych naczelników armii; iako razem i szkodą samychże kraiów; przeto życząc sobie kommenderuiący izby rozkład kontrybucyi stosowny był do maiątku każdego, a w odbieraniu onego zachował się wszędzie porządek i iednostayny sposob, stanowi co następuie:

Art: 1. Rachuiąc od daty ogłoszenia nin
ieyszey uchwały niewolno iest odtąd officyerom armii wybierać żadnych poiedynczych kontrybucyy, choćby w tey mierze składali się iakiemi ordynansami.

Art: 2. Woyska tak będą żyć daley, iak dotąd żyły. Kommissarz woyskowy każdey dywizyi na rozkaz, który zawsze przez kommenderuiącego jenerała podpisany bydź ma, dostarczać będzie żywności i oszczędnie z nią postępować.

Art: 3. W Kraiach między Sieg, Nidą i Menem na iedney, a między Renem i linią demarkacyyną na drugiey stronie ma bydź naypierwey summa 3 milliony 725,000 gotowizną wybrana, podług klasyfikacyi na te kraie.

Art. 4. Domyslać się potrzeba, że od poddanych Xięcia Landgraffa Hessen Kasselskiego pod żadnym pozorem wymagać niczego niewolno.

Art. 5. Za odebraniem tego rozporządzenia jenerałowie maią wybrać z opisanych kraiow nayznakomitsze osoby w powiatach im właściwych, na zakładnikow, i tych do Francyi odeszlą, ieśli-

by gdzie wypłacenie kontrybucyi natychmiast nie nastąpiło.

Art. 6. Wszystkie płace po odebraniu tego obwieszczenia maią bydź oddawane do kassy jeneralnego kassyera armii przez Delegowanych, których każdy powiat, urząd, i Xięstwo do głowney kwatery przysłać są obowiązane.

Art. 7. Co się tycze wypłaconych już summ jenerałom, te oddane bydź maią przez tychże jenerałow jeneralnemu kassierowi z zakwitowaniem, a potym z kontrybucyi na wyżey wzmiankowane mieysca nałożonych potrącone zostaną.

Art. 8. Summy także opłacone officyerom Francuzkim przez urzędy, osoby magistratow i inne, za pokazaniem kwitow potrącić się w kontrybucyi zaleca; głowy iednak sztabu jeneralnego obowiązane są dochodzić ważności podpisu na kwitach i nieważność onych karać nayściśley.

Art. 9. Zapobiegaiąc nakoniec sprawiedliwym skargom i uciskowi obywatelow, aby ci mimo surowość woiennego prawa niebyli kontrybucyą nad miarę zamożności i maiątku swego okładani, zaleca się głowie sztabu jeneralnego przyymować wszelkie czy to ustnie czy na pismie czynione sobie przełożenia i te podług słuszności i sprawiedliwości każdego czasu ułatwiać.

Art. 10. Nienależy iednak w żadne rozpoznanie w przod wchodzić, poki przynaymniey dwie piąte części kontrybucyi wypłacone nie bedą.

Art: 11. Kommenderuiący officyerowie doniosą głowie jeneralnego sztabu o tych państwach, powiatach, urzędach, opactwach i t. d., które w przyłączoney liście wypisane nie są, dla oznaczenia także kontrybucyi na nie. — Zwierzchności mieyscowe dadzą baczność naypilnieyszą aby w ich cyrkułach osoby wszystkich stanow bez względu na iakie wyłączaiące przywileie przypadaiącą na siebie kontrybucyą płaciły, aby przy końcu samych klass uboższych ludu kontrybucye nie uciskały.

Art: 12. Zaleca się kommissyi śrzodkowey, aby między Sieg i Roer na iedney, a między Renem i linią demarkacyyną na drugiey stronie summę 800,000 liw: wybrała, wyłączaiąc iednak od tego osiadłości Króla Jmć Pruskiego.

Art: 13. Kommissya wyszle do tego zamiaru umocowanego kommissarza, któryby w kraiach przepisanych przyymował ofiarowane sobie na umorzenie kontrybucyi produkta w cenie wyznaczyć się maiącey.

Art: 14. Ktoby ieszcze po nastąpionym ogłoszeniu tego rozporządzenia poważył się szczegulne kontrybucye wybierać, takowy sądownie ścigany będzie.

Kommenderuiący jenerał Hoche.

Z *Hagi d. 9. Maia.*

Stany Amerykańskie P. Murray pełnomocnikiem swoim przy naszey rzeczypospolitey mianowały, i w krotce tu ma przybydź. Wszystkie Batawskie woyska, które są w stanie woiennym iako tez dozorcy magazynow maią rozkaz, aby na iutro wszystko do marszu gotowe było. Przyczyny takiego zalecenia są ieszcze taiemnicą. Mówią iednak, że 50 transportowych okretow są gotowe do ich przewiezienia, a zatym iakaś taiemna expedycya iest w robocie.

Już tedy dekretowano, że w Leydzie

szkoła głowna czyli Batawska narodowa Akademia ma bydź ustanowiona. Ma bydź ieszcze i więcey akademiy w innych mieyscach założonych, lecz ich liczba ieszcze oznaczona nie iest.

Zgromadzenie prowincyonalne Hollandyi znowu się wczoray zebrało, zapewne dla naradzenia się, iakim sposobem część wydatkow tegorocznych 40 mill. na Hollandyą przypadaiącą ma bydź złożona. Ponieważ nasza sama prowincya dwie trzecie składać powinna tedy spodziewamy się nowey przymuszoney pożyczki, która od rewolucyi iuż trzecią będzie nierachuiąc dwoch od 1787 za przeszłego rządu.

Nayświeższe listy z Paryża potwierdzaią, że w przedugodnych punktach pokoiu Moza za granicę rzeczypospolitey Francuzkiey iest wzięta, bo podług naybiegleyszych jenerałow zdania, ta fortecami opatrzona liniia daleko iest bespiecznieysza, i lepsza niżeli granica Renu.

Z Bruxelli d. 4. maia.

Wczoray wieczor przy odgłosie bebna ogłoszono tu podpisane miedzy Francuzką rzecząpospolitą i Cesarzem przedugodne artykuły pokoiu, przez które iuż Belgium Francyi ustąpione, ustanowienie i niepodległość rzeczypospolitey w Lombardyi za decydowane i granice Francyi tak iak są ustawami rzeczypospolitey obwarowane przyznane. Nasz los iuż przecię zadecydowany został!

Wszyscy Xża muszą teraz następuiece oświadczenie czynić: "Uznaię iż powszechność Francuzkich obywatcli stanowi samowładność, i przyrzekam poddanie iey się i posłuszeństwo ustawom." Wiele Xży, którzy nie chcieli takiey przysięgi złożyć zostali aresztowanemi.

Z Medyolanu d. 2. Maia.

Głoszą tutay, ze forteca Mantua oddana będzie Cesarzowi. Wiadomość ta wprawiła wielką niespokoyność w patryotach Lombardzkich.

Podług listow z Genui przeieżdzał tamtędy kuryer Francuzki do Neapolu z depeszami, w których dyrektoryat wzywa dwor ten do dopełnienia warunkow pokoiu w iak nayprędszym czasie, ieżeli chce uchronic się woyny. Zapewniaią zinney strony, iż Piemontczykowie opuszczą na nowo Oneilles, które zaiętym będzie przez 500 Francuzow.

Z Tulonu wyszła eskadra Francuzka złożona z 6 liniowych okrętów i 4 fregat, przeznaczona na taiemną expedycyą.

Z Leydy d. 4. Maia.

Dowiaduiemy się iż przybyły wczoray kuryer z Wiednia do Hagi przywiozł tę ważną wiadomość, że Cesarz ratyfikował przedugodne traktatu artykuły, przez pełnomocników podpisane.

Z Kadyx d. 12. Kwietnia.

Flotta Angielska krąży dotąd przed naszym portem, i wszystkie wchodzące i od chodzące statki zatrzymuie, iak list następuiący okazuie.

Ponieważ Król Jmć Katolicki Królowi Angielskiemu i Brytańskiemu narodowi woynę niesprawiedliwie wypowiedział, rząd Angielski ma słuszne prawo handel Hiszpański zatrzymywać. Dla tego zalecam, żeby od dnia dzisieyszego żadnemu okrętowi z Kadyx wychodzić ani do wspomionego portu wchodzić nie dozwalać, bez moiego albo kommendanta Chefa flotty zezwolenia, bo ten port iako zupełnie blokowany uważany bydź powinien.

Na okręcie Brytania d. 11. kwietnia

Ostacius Nelsen.

DODATEK

DO N[ru.] 42.

GAZETY KRAKOWSKIEY

We Srzodę Dnia 24. Maia 1797.

Z Włoch d 28. Kwietnia.

Z Liworna pod d. 17 t. m. donoszą co następuie:

Francuzi kazali tu obwołać iż na Angielskie towary i neutralne okręty iako na swoią własność czatuią; żegluga morska co dzień się więc niebespiecznieyszą staie; z tym wszystkim mamy nadzieię iż Francuzi w krotce Liworno opuszczą.

Jenerał Buonaparte woził z sobą zawsze iak wielki Fryderyk małą Bibliotekę; ta składała się szczególniey z kommentarzow Cezara, Xenofona, Polibiusza zuwagami Folarda, z opisu kampaniy niegdyś jenerała Cesarskiego Montecuculi &c.

Podług gazet Medyolanskich okazała się tam nadzwyczayna radość na wiadomości iż Lombardya za niepodległą ogłoszona została. Gdy kuryer od Buonaparte d. 22 w wieczor do Medyolanu przybył, większa część mieszkańcow iuż spała; porwali się natychmiast ze snu i illuminowali swe domy. Kommendanci mieyscowi udali się z pochodniami pod drzewo wolności dla obeyścia tego szczęśliwego zdarzenia przy ogniu radości. Między radosnemi okrzykami szczegulniey słychać było: Niech żyie Włoch zbawca, niech żyie Buonaparte." Los nasz, mowi municyalność Medyolańska w swoiey odezwie znaydował się w ręku Bohatera naszego wieku; był więc ubespieczony &c.

Z Frankfurtu d. 9. maia.

Przeieżdżał tędy wracaiący z Paryża kuryer na Oppenheim; iechał on do główney kwatery jenerała Hoche z doniesieniem, iż dyrektoryat ratyfikował przedugodne warunki pokoiu; do jenerała Lefevre przybył także kuryer.

Z Włoch d. 3. Maia.

W Wenecyi ogłoszono pod dniem 20 kwietnia dwie odezwy, w których senat uznaie zafałszywe i podrzucone pismo przyznane Proweditorowi Battaglia; oswiadcza

także, iż rząd stały w swych zasadach, nigdy niezaniedbywał zachowywać nayściśleyszey neutralności.

Z tym wszystkim Francuzi opanowali cały iuż prawie kray Wenecki. Odebrawszy Weronę, udali się do Wincency i Padwy, gdzie zaraz weszli; wszędzie mieszkańcow rozbroiono, woyska otoczono i wzięto w niewolą; wielu po aresztowano obywateli szczegulniey w Weronie; iednakowo własność szanowaną była, i gdy na zbliżenie się woysk Francuzkich, mnostwo wiesniakow uciekło, nie było rozlewu krwi. Mowią iż iedna z kolomn Francuzkich d. 30 kwietnia przybyła do Fusina, miasteczka na przeciw Wenecyi leżącego.

Z Mancheimu d. 8. Maia.

Wczoray ruszył ztąd batalion od regimentu Arcy Xcia Toskańskiego. Jeden od dział pomienionego batalionu ma poyść do Heidelberga, i tam zostać przez czas woyskowego kongresu, który w owym mieście odbyć się ma.

Głowna kwatera Cesarskiey armii, przeniesiona będzie z Durlach do Graben, a w przyszłą sobotę do Schwetzingen.

Dnia 6 maia przebiegł przez Durlach kuryer Francuzki wysłany od dyrektoryatu do jenerała Buonaparte.

Z Londynu d. 3. Maia.

Wczoray wieczor odebraliśmy wiadomość pod d. 29 p. m. z Paryża, że między Cesarzem i rzecząpospolitą Francuzką punkta przedugodne w rzeczy samey są podpisane, zkąd wnosiemy, że P. Hammond zapożno do Wiednia przybył, i do tych negocyacyi nienależał.

Gdy nieukontentowanie w Irlandyi coraz się bardziey powiększa, to nakłoniło iak zapewniaią nasze misterium do wysłania tam Xięcia Wallii.

Z Bremen d. 7. Maia.

Rząd Francuzki iak zapewniaią miał wydać woynę stanom Amerykańskim, i nawet kazał kokfiskować wszystkie neutralne towary na okrętach Amerykańskich. Ta nowina wielki cios zadaie handlowi.

DONIESIENIA.

Od C. Kr. szlacheckiego sądu Gallicyi zachodney Krakowskiego, Panu Dominikowi i Stanisławowi Borkom braciom mocą ninieyszego edyktu do wiadomości się podaie, iż Pan Franciszek Dąbrowski dobr Wąborkowa dziedzic do tegoż sądu Krakowskiego przeciwko nich względem nakazania im, ażeby prawa sw [illegible] co do summy 25380 zł. pol. z dobr Wąborkowa [illegible], przeciwnie zas im tym prawem chełpiącym się wieczne milczenie nakazane było, żałobę podał, i o pomoc sądową ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zas sąd niniejszy dla niewiadomeg ich mieysca pomieszkania, a [illegible] w C. Kr. dziedzicznych kraiach niebytności, Panom Borkome braciom tuteyszego Adwokata Pana Teleslora Billewicza na ich niebezpieczeństwo i koszta iako zastępce wyznaczył, z ktorym podana żałoba podług przepisu na C. Kr. kraie ustanowionego sądowego zbioru wprowadzona i rozsądzona będzie, przeto tymże Panow Borkow braci tym koncem napomina się, aby lub sami w czasie ieszcze przyzwoitym stawili się, albo kuratorowi postanowionemu, ieżeliby iakie mieli prawa swego wsparcia, w tym tym czasie przesłali, albolitez na koniec innego pełnomocnika uprosili, i sądowi tenaż [illegible], i wszelakich przyzwoitych prawnych użyli środkow, ktoreby dla swoiey obrony [illegible] bydź rozumieli, inaczey następuiące z swego ociągania się skutki sami sobie przypisza tak dowiem przepisane na C. Kr. dziedziczne kraie prawa mieć chca.

Z Rady Cesf: Krol: Gallicyi zachodniey sądu szlacheckiego. Dan w Krakowie dnia 17 Maia 1797 roku.

Auersperg.

Przez C. Kr. Galicyi zachodniey sąd szlachecki Krakowski wierzycielom masy niegdy Jozefa hrabi Ossolińskiego Woiewody Wołhyńskiego, którzy swoie pretensye na przeciw tey masy podług dekretu naywyższego Trybunału Lubelskiego dnia 20 wrzesnia 1791 roku zapadłego; przy dziele znaz-

dowym dnia 1go maia 1792 zaczętym, potym zaś do dnia 1go Lipca tegoż roku odroczonego podawali, iako to:

1. Panu Bonifacemu Ossoliskiemu,
2. Michałowi Złotkowskiemu,
3. Zydowi wołow Czupryn,
4. Panu Antoniemu Woytkowskiemu,
5. Annie z Suchackich Walentego Kłamczyńskiego małżonce,
6. Panu Stanisławowi Ożarowskiemu, i Annie z Broniewskich,
7. Wielebnemu Stanisławowi Brygianiewiczowi Proboszczowi w Ossolinie,
8. Panu Augustynowi Popiel,
9. Panu Janowi Zakrzewskiemu,
10. Panu Szymonowi Murawskiemu,
11. Nayprzewielebnieyszey Kapituły Sandomirskiey,
12. Panu Janowi Cerawiczowi,
13. Panu Romualdowi Strellickiemu,
14. Pawłowi Dimitrowiczowi,
15. Panu Dominikowi Michałowskiemu,
16. Zawła Szmoytowiczowi,
17. Danielowi Kurzelnickiemu,
18. Panu Macieiowi Sobolewskiemu,
19. Panu Ignacemu Cieszkowskiemu.
20. Panu Janowi Rakowskiemu,
21. Panu Ludwikowi Gołyńskiemu, nabywaczowi prawa od Pana Frydryka hrabiego Moszyńskiego.

Mocą ninieyszego obwołania podaie się do wiadomości, iż zbieg wierzycielow do massy Ossolińskiego przy dziele ziazdowym w zwyż wzmiankowanym zaczęty, w tymże C. K. sądzie szlacheckim daley ciągnionym i u kończonym będzie.

Ponieważ zaś ci wierzyciele swoie pretensye przy dziele ziazdowym wyżey wyrażonym iuż, okazali przeto im zaleca się, by każdy z nich co do swoiey pretensyi procz originalnego prawa, które przy ziezdzie w Ossolinie złożył, także wyrok sądu Ziazdowego w extrakcie autentyczym i gdyby od tegoż appellacya założona była (która appellacya aż do ostatniego grudnia 1790 pozwolona była) Wyrok naywyższego Trybunału przez plenipotenta do tuteyszego sądu podał.

Gdy iednak §. 89. zbioru sądowego, tymczasowego rządca massy przez głosy wierzycielow sądowi wiadomych ustanowic nakazuie, przeto wierzyciele w wyż wzmiankowani przywołuią się, ażeby dnia 10 czerwca r. b. w tuteyszym sądzie o godzinie 9tey z rana koncem obierania kuratora tymczasowego dobr stawili sie.

Dan z rady C. K. sądu szlacheckiego Galicyi zachodniey w Krakówie dnia 3 maia 1797 roku.

Auersperg mp.
Piekarski.
Olechowski.

Przez C. Krol: Gallicyi zachodniey Sąd szlachecki Krakowski wszystkim, do ktorych należy, wiadomo sie czyni: Iż zbieg wierzycielow do maiątku niegdy W. Jozefa hrabi Ossolińskiego woiewody Wołhyńskiego w porządku dekretu naywyższego trybunału Lubelskiego pod dniem 20 września 1791 r. zapadłego, co do dobr Ossolin z przyległościami Adamczowice, Tęczynopol, Gozlica, Sternalice, Usarzowie, Smerdynia, Wilkowie, Dziwkowa, Sniekory, Oziny, w woiewodztwie i powiecie przedtym Sandomirskim, tudzież dobr Chrzanow w woiewodztwie Krakowskim leżących i ruchomych zaczęty na mieyscu dobr Ossolin w wiekszey cześci zaczęty, i do dnia 1 sierpnia 1792 r. odroczony, w tymże C. Krol: sądzie szlacheckim daley ciągnionym i ukończonym będzie.

Przeto ktokolwiek do rzeczonego maiątku prawo układania iakoweyże pretensyi mieć rozumi, ninieyszemi napomina się, by aż do dnia ostatniego sierpnia r. b. pretensya swoia, przez wydanie pozwu naprzeciw postanowionego w osobie adwokata Walentego Osławskiego kuratora massy konkursowey, do tuteyszego sądu szlacheckiego tym pewniey podawali, i w tym nie tylko rzetelność swoiey pretensyi, ale też i prawo, mocą ktorego w tey lub owey klassie umieszczonemi bydź żadaią. okazali ile, że po upłynieniu przepisanego czasu nikt wiecey słuchany nie będzie, i ci, ktorzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nienadgłosza się, od wszystkich w massie Ossolińskiego w chodzących, w Gallicyi zachodniey z tey strony Wisły znayduiących się dobr, bez żadnego wyiecia oddaleni zostaną, chociażby im istotnie prawo do wspolnego porachunku służyło, lub rzeczy iakiey prawem własnosci z massy domagac się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy iakiey nieruchomey do massy należącey była, tak dalece, iż takowi wierzyciele, gdyby co massie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgrodzenia sobie, własności, lub zapisu służyćby mogło, dług zapłacić powinni będą. Podług tego więc każdy z wierzycielow rzeczoney massy ma sobie postapić, i od szkody chronić się. Gdy zaś podług przepisu rozdziału 9 §. 86 Zbioru sądowego, obieranie administratora massy, tudzież

deputacyi wierzycielow nakazuie sie, przeto wszyscy wierzyciele na dzień 9 września r. b. o godzinie 9 z rana do tuteyszego C. Krol: sądu szlacheckiego tym napomnieniem powołuią się, iż na ten dzień tymczasownie ustanowiony rządca maiątku lub potwierdzony, lub inszy obierany, podobnież też i deputacya wierzycielow, do ktorey iednak nikt tylko wierzyciel tey massy zdatny bydź może, podług 93 i 94 §. obieraną bydź ma, i oraz o przepisach przy zaiządzaniu dobrami ustanowić się maiących, o władzy tey deputacyi względem administrować się maiącey massy, tudzież do poki rządca dobr deputacyi obowiązki wypełnić ma, czynić się bądzie z tych powodow więc wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewniey stawić się należy, ile w przeciwnym przypadku podług §. 95 Zbioru sądowego na ich niebezpieczeństwo tak rządca iako też deputacya wierzycielow od tuteyszego sądu ustanowione będą. Dane z Rady J. C. K. Mci sądu szlacheckiego Gallicy zachdniey, w Krakowie dnia 3. Maia 1797 roku.

Auersperg mr.
Piekarski.
Olechowski.

Podaie się do wiadomości publiczności iako Elżbieta Salomea Karpińska pod farą S. Floryana Kleparzu przy Krakowie roku 1732 urodzona, po tym wziąwszy szlub z Ur. JP. Jozefem Roiowskim roku 1763 dnia 27 kwietnia w Kościele S. Mikołaia na Wesoły, krotko pomieszkawszy bez żadney przyczyny, raczey rozpustnym żywotem uwiodłszy się od pomieszkania małżeńskiego odstąpiła, ktoby więc o iey życiu lub śmierci wiedział powod uprasza aby do Konsystorza Krakowskiego doniesiono było w formie przyzwoitey.

Obwieszcza sie publiczności, iż w Cyrkule Olkuszkiem w mieście J. C. Krol: Mci Wolbromie o 5 mil od Krakowa leżącym na trakcie iadąc ku Częstochowie znayduie się domostwo zwane Gutowskie w samym rynku, przy wstrecie z dwiema izdebkami czyli sklepikami z izba wewnątrz, z gorzelnią i z dwiema piwnicami, tudzież z dwiema gruntami czyli rolami, iedną Gutowską i Gotlarczyńską zwanemi do sprzedania, ktoby sobie życzył tak domostwa iako i tych dwoch rol w naylepszey pozycyi leżących wieczystością nabyć, niechay się raczy zgłosić do Piotra Sudorskiego kontrollora kassy i mieszczanina miasta Krakowa, a iako od właściciela tego wszystkiego pożądany odbierze skutek, lub zaarendowania na czas trzech letni lub i dalszy.

Urodzeni Michał i Franciszek Tomiccy bracia rodzeni, chcąc się dowiedzieć o życiu Michała, Tomickiego stryia swego rodzonego, ktory ieszcze przed rokiem 1753 z Woiewodztwa pizedtym Krakowskiego odalił sie, oraz o pozostałych może naturalnych iego sukcessorach. Upraszaią wszystkich, ktorych ninieysza odezwa doyść może, aby o potrzebny iuż powyższey wiadomości, do kantoru Gazety Polskiey Krakowskiey doniesienie swoie uczynić raczyli, gdy w razie nie będących iuż przy życiu rekwirowanych osob, sami wraz z siostrami, substancyi po Michale Tomickim, iako rodzonym stryiu pozostałey dopominać się będą mieli prawo.

Przez sąd woytowsko - ławniczy Ces: Krol: miasta Krakowa, wszystkim w obec, ktorym o tym wiedzieć należy ninieyszemi do wiadomości na powtore podaie sie; Iż domy prawem przekonanego Anastazego Peszkarego dziedziczne w drugim cyrkule miasta na Kleparzu to iest pod Nrem 42 43 stoiące z swoiemi przyległościami za summę 4831 zł. poł: urzedownie oszacowane, na instancyą prawem przekonywaiącego Tomasza Styryo w następuiących terminach to test: 22 czerwca, i 22 lipca r. b. w przytomności delegowanego sądowego kommissarza Szll: Balcera Trzcińskiego ławnika, więcey daiącemu sprzedane będą i na ten koniec licytacya publiczna przerzeczonych domow z odwołania o godzinie 3 po południu w izbie sądowey na terminach powyżey oznaczonych przedsięwzięta będzie, życzącym sobie nabycia takowychże domow wolne iest przeyrzenie inwentarza i detaxacyi każdego czasu w kancellaryi sądowey woytowsko - ławniczey Krakowskiey. Z wyroku sądu woytowskiego ławniczego Ces: Krol: miasta Krakowa d. 29 Kwietnia 1797 roku.

W Kamienicy pod Nrem: 550 na Floryańskiey ulicy znayduie się wygodna, mocna i piękna z wyzłoconemi dragami obręczami &c. z emaliami po bokach karyolka na przeday. Ktoby iey sobie życzył, może ią każdego czasu widzieć i tam się o cenie iey dowie.